

[Marianne Jelved]

Jeg vil gerne komme med følgende eksempel på, hvad der kunne ske af positive ting.

Et museum havde aldrig haft entréindtægter. Det var gratis. Så valgte museet at opkræve 20 kr. i entré, hvorpå besøgstallet tredobledes. Det kunne godt være, at det gik en helt anden vej end den, bl.a. Socialdemokratiet frygter.

Jeg synes ikke, vi skal slippe sansen for proportioner vedrørende dette spørgsmål. Jeg tror overhovedet ikke, det giver de problemer, som er blevet malet på væggen. Vi kan selvfølgelig tilslutte os det. Vi synes i øvrigt, at det ville være klædeligt for Socialdemokratiet og SF, hvis de kunne bidrage med lidt nytænkning – også på disse områder.

Det er ikke nytænkning, når de to partier ustandselig kræver flere penge og afviser alle former for nye indtægter eller besparelser. Det er vi vant til. Det kender vi. Men lad os nu få noget nyt. Det kunne være, at det var inspirerende, og at vi kunne få noget langt, langt bedre, end KVR-regeringen i deres fantasi kan forestille sig. Vi har brug for hjælp.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

I forbindelse med fru Marianne Jelveds regnestykke med dette museum er det fristende at spørge efter gamle Christian Hansens regnebøger: Når 20 kr. i forhold til 0 kr. giver tre gange så mange tilskuere, hvor mange giver så 100 kr.? Hvornår skal vi så holde op?

I øvrigt vil jeg så henvise til en anden brugerbetalings erfaring, man har gjort, nemlig i Irland, hvor man visse steder har oplevet et fald på op til 70 pct. af brugerne, da man indførte brugerbetaling.

Jeg vil godt minde fru Marianne Jelved om – jeg har lagt mærke til medlemmets meget aktive finanspolitiske debat dagen igennem – at det er ikke en finanslovdebat, vi har i dag. Vi har en kultur- og uddannelsesdebat. Jeg vil have lov til at fastholde, at det er det, vi har, og at det er lovforslag nr. L 42, som drejer sig om danske bibliotekers fremtid, som vi har til debat lige nu.

Jeg forstår, at man fra De Radikales side er gået i regering for at redde landets økonomi, og at der dermed vel altså også er skred i de gamle principper. Det har vi i hvert fald kunnet høre den ene gang efter den anden i dagens løb. Det giver mig anledning til at spørge fru Marianne Jelved, om det, at De Radikale i denne sag ikke

holder fast ved de gamle dyder, er udtryk for, at i hvert fald De Radikale er på glidebanen. Hvem kan garantere for, at De Radikale ikke glider længere og måske endog får revet andre, måske endda et flertal med sig? Jeg har altså haft ret i, hvis der kan svares bekræftende på dette, at tingene er ved at skride omkring gratisprincipperne i den kulturinstitution, der har den bredeste kontaktflade til borgerne, mellem 60 og 70 pct. af borgerne. Det er en god udvikling. Der mangler stadig væk 30 pct., synes jeg. Der er jeg bange for at man kan ryge ned på 30 pct. i stedet for, hvis vi skal fortsætte ad den glidebane, som fru Marianne Jelved åbenbart har sat sig på.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg er forbløffet over fru Marianne Jelveds optimisme med hensyn til, hvad der sker, når man begynder at tage penge for en aktivitet som i det eksempel med et museum, der tog entré og fik forøget sin kundekreds, eller hvad man nu skal kalde det, og den optimisme, der bliver givet udtryk for, om det ikke også skulle gøre sig gældende her, hvor man efter forslaget skal have mulighed for at tage betaling for udlån af disse musikbærende materialer.

Jeg er forbløffet over den optimisme, når man læser i bemærkningerne til lovforslaget, hvor det netop står, at man forventer en nedgang i brugen af de musikbærende materialer på 30 pct., så jeg forstår ikke rigtig, hvor den optimisme stammer fra.

Så vil jeg da, ligesom jeg sagde i mit første indlæg, gentage, at fra SF's side, har vi udtrykt positiv vilje til at se på, hvilke indtægter man kan få på bibliotekerne, hvis man påtager sig hvad jeg kalder nye aktiviteter, nemlig f.eks. større edb-søgninger, mens jeg ikke mener, at det at udlåne musikbærende materialer er det, man kan kalde nye aktiviteter. Det har eksisteret på bibliotekerne i mange år.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Til forskel fra Socialdemokratiet kan jeg og Det Radikale Venstre ikke se kultur- og uddannelsespolitik uden sammenhæng med økonomien og landets økonomiske situation. Det er os komplet umuligt. Sådan er vi ikke indrettet. Det kan ikke ske for os. Vi kan ikke.